

AMEERIKA ÜLESLEIDMINE
Jakob Tamm

*Ta sihtis jänest hoolega,
kuid trehvas hunti noolega.*

Kolumbus, julge meremees,
on muust maailmast lahus.
Veeväli sinab silme ees –
kord vagune, kord vahus.

Mees otsib Indiasse teed –
ja otse üle mere ...
Mil tuleb maa, mil rahvad need,
kes ütleksivad: „Tere!”

Ta juba kaua purjetab –
ei kusagil näe randa ...
See laevamehi hirmutab:
neil raske kaugust kanda.

Nad mõtlevad, et surm on ees,
ja südamed neil sumbus ...
Kuid julge oma oote sees
on ometi Kolumbus.

Ta ütleb: „Usaldage mind:
ees India ning rikkus!”
Kuid rahutu on meeste rind:
neid kohutab tee pikkus.

Nad õigusega arvavad:
„Siitkaudu, kes seal käinud?”
Need on vast sõnakõlinad –
kes nende tõtt on näinud!

Seal äkki ühel öösel nad
tuld merel silmasivad ...
„Maa! Maa!” – nii mehed hüüdsivad
ja rõõmul hüppasivad.

Maad ennast polnud näha veel,
kuid tuli tõendas teda ...
„Maa! Ees on maa!” nii hüüdis keel
ja süda uskus seda.

Ta uskus, sest et viibis silm
maa tunnistuse vallas ...
Maa oli ka. Läks valgeks ilm,
siis paistis vastu kallas.

Kolumbus ütles: „India
nüüd avanud on enda!”
Ja tundmata Ameerika
sai üles leitud nõnda.